तस्मादपत्यं विविधाश्च भोगाः शय्यासनान्युत्तमदर्शनानि । वस्त्राणि माल्यानि तथैव गन्धाः स्वर्गश्च लोको विपुला च कीर्त्तिः ।

सुखं सुखेनेह न जातु लभ्यं दुःखेन साध्वी लभते सुखानि । सा कृष्णमाराधय सौहृदेन प्रेम्णा च नित्यं प्रतिकर्म्मणा च ।

तथाऽशनैश्चारुभिरग्र्यमाल्यैर्द्वाचिण्ययोगैर्विविधैश्च गन्धैः । अस्याः प्रियोऽस्मीति यथा विदित्वा त्वामेव संश्लिष्यति तद्विधत्स्व ।

श्रुत्वा स्वरं द्वारगतस्य भर्त्तुः प्रत्युत्थिता तिष्ठ गृहस्य मध्ये । दृष्ट्वा प्रविष्टं त्वरितासनेन पाद्येन चैनं प्रतिपूजयस्व । १४०२५

सम्प्रेषितायामथ चैव दास्यामुत्थाय सर्व्वं स्वयमेव कार्य्यं । जानातु कृष्णस्तव भावमेतं सर्व्वात्मना मां भजतीति सत्ये ।

त्वत्सन्निधौ यत्कथयेत् पतिस्ते यद्यप्यगुह्यं परिरक्षितव्यं । काचित् सपत्नी तव वासुदेवं प्रत्यादिशेत्तेन भवेद्विरागः ।

प्रियांश्च रक्तांश्च हितांश्च भर्त्तुस्तान् भोजयेथा विविधैरुपायैः । द्वेष्यैरपत्यैरहितैश्च तस्य भिद्यस्व नित्यं कुहकोद्भुतैश्च ।

मदं प्रमादं पुरुषेषु हित्वा संयच्छ भावं प्रतिगृह्य मौनं । प्रद्युम्नशाम्बावपि ते कुमारौ नोपासितव्यौ रहिते कदाचित् ।

महाकुलीनाभिरपापिकाभिः स्त्रीभिः सतीभिस्तव सख्यमस्तु । चण्डाश्च शौण्डाश्च महाशनाश्च चौराश्च दुष्टाश्चपलाश्च वर्ज्याः । १४०२०

एतद्यशस्यं भगदैवतञ्च स्वर्ग्यं तथा शत्रुनिबर्हणञ्च । महार्हमाल्याभरणाङ्गरागा भर्त्तारमाराधय पुष्पगन्धा ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि द्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व्वणि द्रौपदीकर्त्तव्यकथने त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २३३ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ मार्कण्डेयादिभिर्व्विप्रैः पाण्डवैश्च महात्मभिः । कथाभिरनुकूलाभिः सह स्थित्वा जनार्द्दनः ।

ततस्तैः संविदं कृत्वा यथावन्मधुसूदनः । आरुरुक्षुरथं सत्यामाह्वयामास केशवः ।

सत्यभामा ततस्तत्र स्वजित्वा द्रुपदात्मजां । उवाच वचनं हृद्यं यथाभावं समाहितं ।

कृष्णे माभूत् तवोत्कण्ठा मा व्यथा मा प्रजागरः । भर्त्तृभिर्द्देवसङ्काशैर्जितां प्राप्स्यसि मेदिनीं । १४०२५

नह्येवं शीलसम्पन्ना नैवं पूजितलक्षणाः । प्राप्नुवन्ति चिरं क्लेशं यथा त्वमसितेक्षणे ।

अवश्यञ्च त्वया भूमिरियं निहतकण्टका । भर्त्तृभिः सह भोक्तव्या निर्द्वन्द्वेति श्रुतं मया ।

धार्त्तराष्ट्रवधं कृत्वा वैराणि प्रतियात्य च । युधिष्ठिरस्त्वां पृथिवीं द्रक्ष्यसे द्रुपदात्मजे ।

यास्ताः प्रव्रजमानां त्वां प्राहसन् दर्पमोहिताः । ताः क्षिप्रं हतसङ्कल्पाः द्रक्ष्यसि त्वं कुरुस्त्रियः । १४०३०

तव दुःखोपपन्नाया यैराचरितमप्रियं । विद्धि संप्रस्थितान् सर्व्वास्तान् कृष्णे यमसादनं ।

पुत्रस्ते प्रतिविन्ध्यश्च सुतसोमस्तथाविधः । श्रुतकर्म्मार्ज्जुनिश्चैव शतानीकश्च नाकुलिः ।

सहदेवाच्च यो जातः श्रुतसेनस्तवात्मजः । सर्व्वे कुशलिनो वीराः कृतास्त्राश्च सुतास्तव ।

अभिमन्युरिव प्रीता द्वारवत्यां रता भृशं । त्वमिवैषां सुभद्रा च प्रीत्या सर्व्वात्मना स्थिता ।

प्रीयते तव निर्द्वन्द्वा तेभ्यश्च विगतज्वरा । दुःखिता तेन दुःखेन सुखेन सुखिता तथा ।

भजेत् सर्व्वात्मना चैव प्रद्युम्नजननी तथा । भानुप्रभृतिभिश्चैतान् विशिनष्टि च केशवः । १४०३५

भोजनाच्छादने चैषां नित्यं मे श्वशुरः स्थितः । रामप्रभृतयः सर्व्वे भजन्त्यन्धकवृष्णयः ।

तुल्यो हि प्रणयस्तेषां प्रद्युम्नस्य च भाविनि । एवमादिप्रियं सत्यं हृद्यमुक्त्वा मनोऽनुगं ।

गमनाय मनश्चक्रे वासुदेवरथं प्रति । तां कृष्णां कृष्णमहिषी चकाराभिप्रदक्षिणं ।